

လင်းယုန်မောင်မောင်

ချေငွေဟူးရား

စာရေးသူအမှာ

ဤစာအုပ်သည် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် အာနက်စတို ချေ-ဂွေဗားရား၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ချေ-ဂွေဗားရားသည် ကျူးဘားပြည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကာလအတွင်းကလည်းကောင်း၊ ကျူးဘားပြည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်တည်ဆောက်ရေး ကာလအတွင်းကလည်းကောင်း ၁၉၅၉-၆၀ ခုနှစ်လောက်ကစ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားသူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သလို ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားပြည်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင် လည်း သူ ဘယ်ရောက်နေသည် ဟူသော ပြဿနာကို အကြောင်းပြု၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက အာရုံစိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ယင်းသို့ ၂နှစ်ကြာမျှ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ၁၉၆၇ ခု အောက်တိုဘာလအတွင်းက ဘိုလီးဗီးယားပြည် တောတွင်းတစ်နေရာ၌ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၍ ကျဆုံးသွားခဲ့ရာ သူကျဆုံးသော သတင်းသည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသို့ ဂယက်ရိုက်သွားခဲ့ရပါသည်။ ။

အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က သူ၏ ထက်မြက်သည့် အတွေးအခေါ်များ နှင့် ဂုဏ်ရောင်ပြောင်သည့် တိုက်ပွဲများကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ချေ-ဂွေဗားရားသည် သူ မကျဆုံးမီက

ရေးသားခဲ့သည့် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အကြောင်းပြု၍ ကျဆုံးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူ့ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိဇာတ်ကြောင်းသည် ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလာခဲ့ပါသည်။ ။

ယင်းသို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက အာရုံစူးစိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသည့်၊ ခံနေရသည့် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ချေ-ဂွေဗားရား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အဖက်ဖက်က ပြည့်စုံတိကျစေရန်နှင့် ခိုင်လုံလေးနက်စေရန် တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ယူခဲ့ ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ။ ဤအတောအတွင်း ကျွန်တော် ရှာဖွေစုဆောင်းရသမျှ စာအုပ်စာတမ်း သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းများ နှင့် ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေများ ၊ ရဲဘော်များက ကူညီရှာဖွေစုဆောင်းပေးပို့ကြသည့် စာအုပ်စာတမ်းများကို ဂရုတစိုက် လေ့လာဖတ်ရှု၍ အချက်အလက်များ စုဆောင်းခဲ့ရပါသည်။ ။ ယင်းသို့ စာအုပ်စာတမ်းများ ရနိုင်သမျှ ရှာဖွေစုဆောင်း ဖတ်ရှုလေ့ လာပြီးမှ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့ရာ ဇလကျော် ၁၀လနီးပါးမျှ အချိန်ကြာခဲ့ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်တွင် ချေ-ဂွေဗားရား၏ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝမှ စ၍ နောက်ဆုံး ဘိုလီးဗီးရားပြည်တွင် ကျဆုံးခဲ့သည် အထိ သူ့ဘဝခရီးလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံးကို တတ်နိုင်သမျှ ခြေရာကောက်၍ သူ၏ လုပ်ဆောင်ကြိုးပမ်းချက်များ ၊ သူ၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများ နှင့် သူ၏ ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်မှုများ သာမက သူ၏ အတွေးအခေါ်များ ၊ ယုံကြည်ချက်များ ၊ ခံယူချက်များ နှင့်တကွ သူ၏ ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားသဘောတရားများကို လက်လှမ်းမီသမျှ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးပမ်းဖော်ပြထားပါသည်။ ။

ချေ-ငွေဗားရား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ယခုကဲ့သို့ ခိုင်လုံတိကျပြည့်ဝစွာ ရေးသားပြုစုနိုင်ခဲ့သည် မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရဲဘော်များ ၊ မိတ်ဆွေများ ၏ အားပေးကူညီမှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည် ။ ယင်းသို့ အထောက်အထား စာအုပ်စာတမ်းများ ဖြင့် ကူညီခဲ့ကြသော ဦးသာဘန်း (ကြေးမုံ)၊ ဦးစောလွင် (အိုးဝေ)၊ ဦးအုံးမြိုင် (ကုန်သွယ်ရေးအမှတ် ၉)၊ ဦးတင်အေး (လုပ်သားကောလိပ်)၊ တပ်ကြပ်ကြီး စိန်လှထွန်း (ပါတီဌာနချုပ် ပညာရေးဌာန)၊ ဦးညွန့်လွင် (ရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်)၊ ဦးသန်းမောင် (ခင်နွယ်စာပေ)၊ ဦးမောင်မောင်ခင် (ယမင်းစာပေ)နှင့် မောင်ဇနိယ (ခါတော်မှီစာပေ)တို့ အားလည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ချီလီ-ကဗျာဆရာကြီး ပက်ဘလိုနီရူဒါ၏ ကဗျာများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ကူညီပြန်ဆိုပေးခဲ့သော စာရေးဆရာ ဒဂုန်တာရာအားလည်းကောင်း၊ ဤစာမူကို အစအဆုံး ဂရုတစိုက် အပင်ပန်းခံ၍ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးခဲ့သော ဦးဝင်းအားလည်းကောင်း အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြပါသည် ။

ဤ အ မှာ စာကို အဆုံးမသတ်မီ အထူးဖော်ပြလိုသော အချက်မှာ ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားပြုစုရာ၌ ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံခြားစာအုပ်တစ်အုပ်မှ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းမဟုတ်မူ၍ ယခင်က ကျွန်တော်ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော် လေ့လာဖတ်ရှု ဆည်းပူးမိသလောက် ဗမာစာကို ဗမာဆန်ဆန် ဗမာဟန်ဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ရသမြောက်အောင် ကြံဆောင်ရေးသား ပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချစ်စွာသော ရဲဘော်စာဖတ်သူများ လေးစားစွာ အစီရင်ခံပါသည် ။

လင်းယုန်မောင်မောင်
၁၉၆၈ ခု၊ အောက်တိုဘာ ၁၅

ပုံ-၁၊

ခေါင်မြောက်ကျား ချေး-ဝဋ္ဋဝားရား

၀)

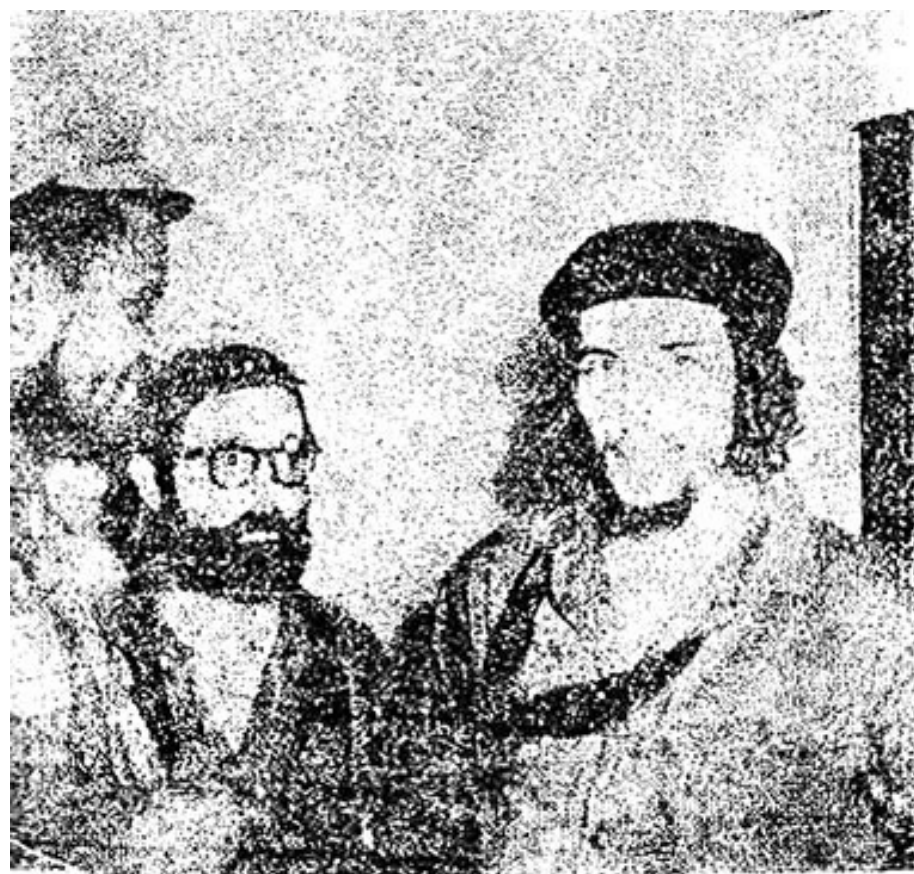
(၁၉၆၀)

7/14
ကရင်
၈၈
(၁)

၈၈
ကရင်
(၁)

ကားတော်လှန်ရေးအတွင်းက စစ်မား(ယာအစွန်) ပုံ-၄၊
နှင့် သူ၏တပ်မှူးများကို ဆွဲမြင်ကြရပုံ

အလင်ချိန်တွင် စာပေဓလေ့လာနေသော နွဲ့ဘဲလား

အဝန်းမြေ နားနေသော ဂွေဝါးရာ၊

ပုံ-၆၊

Crear dos
tres ... muchos
Vietnam, es la
conquista

Che

မိယက်နပ်လို့ နိုင်ငံတွေ အများအပြား၊ ဝေပေါက်လာအောင်
ကြိုးပမ်းကြဖို့ရဲ့ လုံ့ဆော်ခဲ့သော ဂွေမားရာဇာဏီလက်ရောက်မှု
(စာမျက်နှာ ၃၀၀ ကြည့်)

ဂိုဏ်းဝေးယာ၊ အောင်စွမ်းတနေရာမှ ရွှေစာ၊ စား (အလယ်) နှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များ
 (ဇာပျက်နှာ ၂၅၈ ကြည့်)

ပို-ဂါ

ကိုလံဗီးယား စောတွင်းတစ်ခုတွင် ရှေးသို့မဟုတ်
ယခု ခွေခါးရာတွင် ပြောင်ကျားပင် တန်ဖိုး
(ဘေးကွာ ၁၈၈၀ ခုနှစ်)

ပုံ-၁၀၊

တိုက်ပွဲတွင် ပစ်ခတ်ခံရသော ဓာတ်ပုံထဲမှ ဂွေဗားဖုန်း၏
 ဇနီးနှင့်ခလေးများဟု ယူဆရသောပုံ
 (ဓာတ်ပုံနှုတ် ၂၅၉-၂၆၀ ကြည့်)

တိုက်ကြီးသုံးတိုက် တွင်စုရင်းတွင် ဆွေမျိုးစုရသော ဂေဗာ၊ ရာ၊
 န်ဇနီး(ဖွဲ့)နှင့် ရောသ်သပ်ဝေလို့က်ဇနီး(ယာ)
 (စာမျက်နှာ ၂၅၉-၂၆၀ ကြည့်)

၇-၁၁

တူးလက်မှတ်တွင် ပါရှိသည့် ရုပ်ဖျက်ကာလသောဌေးစားစား
မာတ်ပုံ (စာဖျက်နှာ ၂၆၁-၂၆၂ ဖြစ်) ပုံ-၁၂

၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဌေးစားစားစား
အနီးကပ်ပတ်ပုံ ပုံ-၁၃

အိုလီမပီးယားအစိုးရက ဇွေးဇွေးရားရား ယူဆခဲ့သော မိုဗ်စ်ကူ၊
 လက်ဖက်ပေါ်မှ ဇာတ်ပုံ (ဇာမျက်နှာ ၂၆၂ ဖြည့်) ပုံ ၁၄၊

မျိုးကားတော်လှန်ရေးအစိုးရ စက်မှုလက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ
(စာမျက်နှာ ၂၆) ကြည့်) ၄-၁၅

12. 45

Alejandro:

1º Deben acelerar el traslado de todo al bote.

2º La emboscada con 5 hombres se va corriendo a comprar de la retirada hasta haberla en la base del camino de marabú.

3º Los pulmones y heridos van en ese mismo bote sin orden.

4º Aceleraremos la retirada de la otra emboscada cuando llegue lo que se ha cogido de ella. Se va retirando inmediatamente que el llegue.

5º Cuando veamos a nuestros retornar y no dejar hombre en función.

Ramón 7

မှတ်ပေး ပေးသောအခါမှစ၍ အစားအသုံး အစီအစဉ်ကို အသေး
အားဖြင့် ပြောဆိုပါသည်။
(အစီအစဉ် ၂၆၄ ခု)

Quiero decir que...

Para los muchos que van
después al control de la moneda, pero
el primer con un cheque al banco

Hoy de día son doce
unos a los que se les da el cheque de depen-
dencia. Algunos de ellos, me lo enseñaban
a los que siempre faltaba y siempre andaba
revisando ya me una idea, un libro
de los que me enseñan.

Todo lo contrario a lo que
dices que son muchos que enseñan con
sus propios ojos enseñando y después
les da la lista cuando es una lista
plena por los profesores que hacen por
ellos y los enseñan con sus ojos.

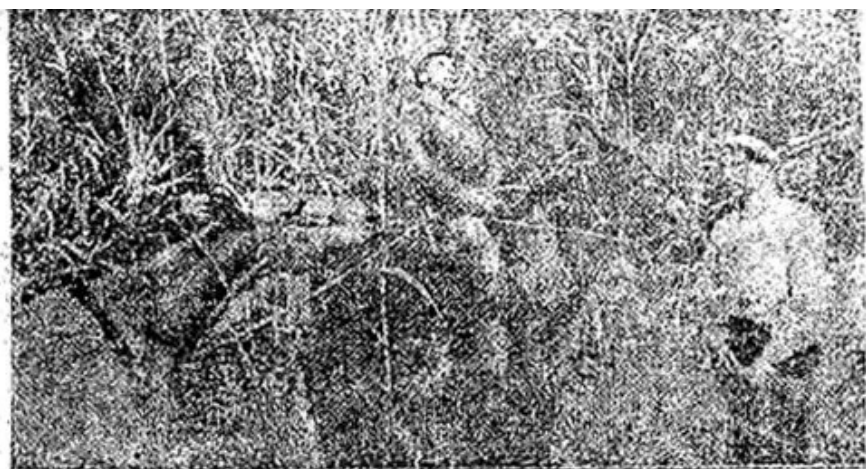
ဝိဝေဠိဗျူဟိ ဝေပိဋိသိဉ္စိ ဓမ္မာဝါရာ ဣသိကဗျူဟိ
(ဘေဗျူဟိ ၂၆၂ ဩဉ္စိ)

ရှင်ဖျက်ရန် မုတ်ဆိတ်ရိတ်နေစဉ် ဂွေဗားဇားအား ဆွဲပြင်ရပုံ
ပုံ-၁၀၁

ယိုယိုရှင်ချက်ကားသည့် ဖြောက်ကျားခေါင်းဆောင်
ဖွဲ့စားစုး

နှိုင်းနိုးသံ ဟုပြည် အောင်တွင်းတနေရာတွင် လှည့်လည်သွားလာနေသော မွန်လူမျိုး

၁၀၀ မီတာမြင့်မြို့နယ်မှ ၁၀၀ မီတာမြင့်မြို့နယ်
 ၁၀၀ မီတာမြင့်မြို့နယ် (၁၀၀ မီတာမြင့်မြို့နယ်) ၁၀၀ မီတာမြင့်မြို့နယ်

ပုံ-၂၄
 စွေးစားရင်း၏ ရုပ်အလောင်းကို အိုလီးဗီးယားပြည်သူများ
 ကြည့်ရှုနေကြစဉ်။ (စာမျက်နှာ ၃၅၅ ကြည့်)

Sonnabend

7

OKTOBER

de cumpleaños los amigos de nuestra corporación
 en presencia de sus esposas, esposas, esposas
 la hora de la hora en que se va a la hora
 chivor entó en el centro de sus esposas
 y todos se agacha. En medio de un este un
 informe fidedigno sobre los hechos. En medio de
 los que no cabe, que han estado por un tiempo
 de la información sobre los cambios, se muestra de
 de la vida y después por el sistema a presentarse
 de la vida

၇၊ ၁၀၊ ၆၇ နေ့က -တွေ့ရားရား နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့သည့်
 နေ့စဉ်မှတ်တမ်း။ ပုံ-၂၇၊
 စာမျက်နှာ ၄၀၇-ကြည့်)

ပုံ-၂၇၊
 တွေ့ရားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်
 တမ်းကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော
 မိမိ၏ မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ
 နှစ် ရောက်တစ်ချိုးယား။
 စာမျက်နှာ ၃၆၆-ကြည့်)

တွေ့ရားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်
 တမ်းကို ကပ်မေးရှိတ်လျှို့ဝှက်
 ပေးပို့ခဲ့သည့် ချမ်းမိုးသား
 မြတ်နိုးရေး ဝန်ကြီး သာ

စာအုပ်တစ်အုပ် သို့မဟုတ် သေနတ်တစ်လက်

အကြောပြိုင်းပြီးထလောက်အောင် ဖုထစ်လုံးကျစ်နေသော လက်မောင်းကြွက်သားများ ဖြင့် ကိုယ်ကာယ ထွားထွားကြွားကြွား မားမားရားရား ရှိလှသော ပန်းဘဲသမားတစ်ယောက်သည် တရဲရဲမြည်နေသော မီးကျည်မီးခဲများ အတွင်းမှ ရဲရဲနီနေသော သံတုံးကြီးတစ်ခုကို ရှည်လျားကြီးမားလှသည့် ညှပ်ကြီးဖြင့် ကျွမ်းကျင်စွာ ညှပ်၍ ဆွဲယူလိုက်၏။ ထို့နောက် ယင်းသံတုံးသံခဲကြီးကို ပေပေါ်တွင် တင်၍ ဝဲဘက်လက်မှ ညှပ်ဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကိုင်လျက် ယာဘက်လက်မှ တုတ်ခိုင်ကြီးမားလှသည့် တူကြီးကို မြှောက်ကာ မြှောက်ကာ အားပါးတရ အချက်ကျကျ ထုနှက် လိုက်လေသည် ။

ထုထည်ကောင်းလှသည့် အောက်ခံပေအပြင်၏ မာကျောမှု၊ တုတ်ခိုင်လှသည့်တူကြီး၏ အလေးချိန်ကြီးမားမှု၊ ခွန်အားပြည့်ဝလှသည့် ပန်းဘဲသမားလက်မှ အရှိန်ပြင်းထန်မှု ဤသုံးခုတို့ ပေါင်းစပ်ထိတွေ့ရာမှ ပေါ်ထွက်လာသောအသံသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ရိုက်ခတ်တုန်ဟည်း၍ ပထဝီမြေကြီးပါ တချက်တချက် သွက်သွက်ခါသွားသည် ဟု ထင်မှတ်ရ၏။

အတန်ငယ် ထုသားပေသားရလတ်သော် ပန်းဘဲသမားသည် ရှိရင်းစွဲမူလထက် ကျစ်လစ်မာကျောလာဟန်ရှိသော သံတုံးကြီးကို မီးကျည်မီးခဲများ အတွင်း ပစ်သွင်းလိုက်ပြန်၏။

တစ်ခဏအတွင်း မီးကျည်မီးခဲများ သည် တရဲရဲမြည်လာကြပြန်၏။
သံ တုံး သံ ခဲ ကြီး မှာ လည်း ရဲရဲနီလာပြန်၏။ တစတစ
အပူရှိန်ပြင်းပြလာသည် နှင့်အမျှ သာမန်မျက်စိဖြင့်
ကြည့်မရလောက်အောင် တောက်လောင်စူးရှလာ၏။

တစ်ဖန် ပန်းဘဲသမားသည် အပူရှိန်လွန်ကဲ၍ ရဲရဲနီသည် ထက်
နီနေသော သံတုံးသံခဲကြီးကို နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍
ညှပ်ဖြင့်ဆွဲယူလိုက်ပြန်၏။ ထို့နောက် ပေပေါ်တွင် တင်ကာ
ယခင်တစ်ကြိမ်ကလို တူကိုကိုင်လျက် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် အခါခါ ထုပြန်
နှက်ပြန်၏။

ထုသံတစ်ချက်ထွက်လေတိုင်း ထွက်လေတိုင်း ပေပြင်ထက်မှ
သံတုံးသံခဲ၏ အပေါ်ယံ သံကြွပ်သံဆတ်တို့ သည် မီးမှုန်မီးပွား
မီးပန်းများ ပမာ ဖြာခနဲ ဖြာခနဲ ဖွာရရာကြဖြန့်သည့်အသွင် စဉ်၍ စဉ်၍
ကျလာ၏။ ပေပြင်ထက်မှာ သံတုံးသံခဲသည် ပို၍ ပို၍
ခိုင်မာသိပ်သည်းလာ၏။

ယင်းသို့ မီးကျည်မီးခဲများ အတွင်း အခါခါမီးသင်း၍ ပေပြင်တွင်
အဖန်ဖန်တင်ကာ တူဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ထုလေနှက်လေသော် အဆိုပါ
သုံးတုံးသံခဲသည် ရုပ်ဝတ္ထု ခြပ်သဘောအရ မာကျောမှု၊ သိပ်သည်းမှု၊
ကျစ်လျစ်မှု၊ ခိုင်မာမှု အစုစုတို့ ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံသောအဖြစ်သို့
ရောက်ခဲ့ရ၏။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် ထုသားပေသားရ၍
သံမဏိပမာ ဖြစ်လာခဲ့သတည်း။

ဤအဖြစ်ဤသနစ်၏ သဘောသဘာဝ ဥပမာ ဥပမေယျကို ခံယူ၍
ကမ္ဘာသမိုင်း၏ အစုအစဉ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်
အကဲခတ်လေ့လာလိုက်သည် ရှိသော် အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများ ၏

တပ်ဦးမှ အောင်လံကိုလွှင့်ထူ၍ ထာဝစဉ် မားမားမတ်မတ်
ပြတ်ပြတ်သားသား ရှေ့ဆောင်ချီတက်ခဲ့ကြရသူများ သည်
ထုသားပေသားရခဲ့ကြသည့် သံမဏိသူရဲကောင်း
သံမဏိခေါင်းဆောင်များ ပင် ဖြစ်သတည်း။

သူတို့ သည် အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ ၏ ပြင်းထန်ကြီးမားသော
လှုပ်ရှားမှု၊ ရုန်းကန်မှုနှင့် တော်လှန်မှုများ အတွင်း အဖန်ဖန် 'မီးသင်း'
ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ သည် အုပ်စိုးသူ လူတန်းစား၏
ရက်စက်ဆိုးရွားလှသည့် သွေးစုတ်မှု၊ ညှဉ်းပန်းမှုနှင့် ဖိနှိပ်မှုများ
အတွင်း အကြိမ်ကြိမ် ထုသားပေသား ရခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ အဆုံး၌
ကား သူတို့ သည် မာကျောမှု၊ သိပ်သည်းမှု၊ ကျစ်လျစ်မှုနှင့်
ခိုင်မာမှုအစုစုတို့ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံ၍ မဖောက်မပြန် အလံမလှဲဘဲ ရန်သူကို
ရန်သူလို သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် သံမဏိသူရဲကောင်းများ
ဖြစ်လာကြသတည်း။

အထူးသဖြင့် ၂၀ ရာစုနှစ်၏ ပထမထက်ဝက်ပိုင်း (၁၉၀၀-၁၉၅၀)
နှစ်များ အတွင်း ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ
အလုပ်သမား လယ်သမားများ ၏ ပြင်းထန်ကြီးမားလှသော
မဟာအောက်တိုဘာဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး (၁၉၁၇)အတွင်း၌
သော်လည်းကောင်း၊ ထိုစဉ်က သန်းပေါင်း ၆၀၀ ကျော်ရှိသည့် အဖိနှိပ်ခံ
တရုတ်ပြည်သူများ ၏ ရှည်လျားကြမ်းတမ်းလှသော
ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများ
(၁၉၂၄-၄၉)အတွင်း၌ လည်း လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ လူတန်းစားပေါင်းစုံ
ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှသော
ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးမျိုးချစ်စစ်ပွဲကြီး (၀၁) ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး

(၁၉၃၉-၄၅) အတွင်း၌ သော်လည်းကောင်း ယင်းသို့ ထုသားပေသားရခဲ့သည့် သံမဏိခေါင်းဆောင် သံမဏိသူရဲကောင်းများကို ပြည်သူအများ မှတ်သားတွေ့မြင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်၏။

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၏ ဤမှာ ဘက် ရာစုနှစ်ဝက်အတွင်း နိုင်ငံအများ အပြားတွင် ယင်းသို့ သမိုင်းဝင် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်နည်းတူ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၏ ဤမှာ ဘက်ပိုင်း (၀၁) ၂၀ ရာစုနှစ်၏ ဒုတိယထက်ဝက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံတကာမှ အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများ နှင့် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ အခြယ်အလှယ်ခံ လူတန်းစားများ ၏ ကြည်ညိုလေးစား အားထားဂုဏ်ပြုခြင်းခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။

တိုင်းပြည်ငယ်သလောက် အရှိန်အဝါကြီးမားလှသည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကာလအတွင်း အခါခါ ‘မီးသင်း’ လာခဲ့၍ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ ၏ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများ တွင် အကြိမ်ကြိမ် ‘ထုသားပေသား’ ရလာခဲ့ပြီး အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ အခြယ်အလှယ်ခံ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ အတွက် မားမားမတ်မတ် ပြတ်ပြတ်သားသားရပ်တည်ကာ ခိုင်ခံ့မာကျောသလောက် မဖောက်မပြန် အလံမလှဲဘဲ ရန်သူကို ရန်သူလို သဲသဲမဲမဲတိုက်ပွဲဝင်သွားခဲ့သည့် ထာဝရတော်လှန်ရေးသမား သံမဏိပြောက်ကျား ‘ချေ-ငွေဗားရား’ ပေတည်း။

သူ၏ နာမည်အပြည့်အစုံမှာ ၁ (Ernesto Che Guevara)

အာနက်စကို ချေ-ဂွေဗားရား ဖြစ်၏။ ဤနာမည်တွင် ‘ချေ’ ဟူသော အမည်မှာ မူလအမည်ရင်းတွင် ပါသည် မဟုတ်။ နောင်အရွယ်ရောက်ကာ ကြီးသောချိန်ကျမှ တွင် လာသော အမည် ဖြစ်၏။ သူ၏ အမိနိုင်ငံဖြစ်သော အာဂျင်တီးနား၌ ‘ချေ’ ဟူ၍ အသံထွက်သည့် ဝေါဟာရနှင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားပြောရာတွင် အမည်ကိုမခေါ်လိုလျှင်သော်လည်းကောင်း၊

အမည်မသိလျှင်သော်လည်းကောင်း ရင်းနှီးသည့်သဘောကို သုံးစွဲသည့်စကားလုံးဖြစ်၍ ‘ကိုယ့်လူ’ ဟူသောအဓိပ္ပာယ်မျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူ၏။

ချေ-ဂွေဗားရား ဟူသောအမည်သည် နောင်သောအခါ၌ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ၏ မီးရှူးတန်ဆောင် အလင်းရောင်ပမာ ဖြစ်လာရသော်လည်း လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်နှီးပါးက ချေ-ဂွေဗားရား၏ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝအတိတ်ကာလကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ပါက မှန်မှုန်မွှားမွှား ဝိုးတဝါးမျှသာ မှန်းဆတွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်၏။

ချေ-ဂွေဗားရားသည် ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ --- ဟူ၍ လည်းကောင်း ပထဝီဆရာများ နှင့် သမိုင်းဆရာများ ခေါ်ဝေါ်တင်စားခဲ့သည့် တောင်အမေရိကတိုက်မှ အာဂျင်တီးနားပြည်သား ဇာတိဖွားဖြစ်သည် ။

တောင်အမေရိကတိုက်၏ အကြီးဆုံး တိုင်းပြည်ကြီးဖြစ်သော ဘရာဇီးလ်ပြည်အလယ်ပိုင်း ပေပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်မြင့်သည့် ၁ (Mato Grosso Plateau) ကုန်းမြေမြင့်မှ မြစ်ဖျားခံလာခဲ့သော ၂(Parana

River) ပါရာနာမြစ်သည် ပါရာဂွေးပြည်ကလေး၏ အလယ်ဗဟိုမှ
ဖြတ်သန်းကာ တောင်အမေရိကတိုက်၏ ဒုတိယအကြီးဆုံး
တိုင်းပြည်ဖြစ်သော အာဂျင်တီးနားပြည်၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်းသို့ အဟု
န်ပြင်းစွာဖြင့် စီးဆင်းလာခဲ့သည် ။ မိုင်ပေါင်း ၂၀၀၀ နီးပါးမျှ
ရှည်လျားသွယ်ဖြာ စီးဆင်းလာခဲ့ရသဖြင့်
မောပန်းနွမ်းနယ်လှပြီဖြစ်သော ပါရာနာမြစ်ကြီးသည် သူ၏
ခရီးလမ်းဆုံးဖြစ်သော တောင်အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ
အဏ္ဏဝါသို့မဆိုက်မီ အာဂျင်တီးနားပြည်၏ မြို့တော်
ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့ကြီး၏ အထက်အညာ မိုင်တစ်ရာခန့်အကွာရှိ ၃
(Rosario) ရှိစရိယိုမြို့ကလေးအဝင်တွင် ပတ်ဝန်းကျင် ဝဲယာကို
မသိမသာ အကဲခတ်သလို အမှတ်မထင် ရေအလျဉ်ကို
တသွင်သွင်လျှော့၍ ခပ်ဖော့ဖော့ကလေး စီးဝင်လာခဲ့သည် ။

သို့အမှတ်မထင် အကဲခတ်မည်ဆိုပါလျှင်မူ
ဤ ရှိ စာ ရီ ယို မြို့ က လေး မှာ ထူးခြားသည့် ဂုဏ်အင်လက္ခဏာဟူ၍
ဘာတစ်ခုမှ တွေ့ရမည်မထင်၊ မြင်ရမည်မဟုတ်။ မြို့တွင်းမြို့ပြနှင့်
ဆင်ခြေဖုံးတစ်ဝိုက်၌ လူဦးရေ ငါးသိန်းခန့်
အခြေစိုက်နေထိုင်လျက်ရှိသော ဒုတိယတန်းစားမြို့တစ်မြို့သာ ဖြစ်၏။
သမုဒ္ဒရာဝမ်းတထွာအတွက် နေထွက်နေပင်အထိ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား
ဖောက်ကားရောင်းဝယ်၍ လုပ်ငန်းအသွယ်သွယ်တို့ ဖြင့်
နေချင့်စဖွယ်ရှိသည့် သာမန်မြို့တစ်မြို့လေးသာ ဖြစ်၏။ သကြားစက်၊
ဂျုံစက်နှင့် အရက်ချက် စက်ရုံများ ဖြင့် အလုပ်သမားများ
စည်စည်ကားကား သွားလာလုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည့်
ခေတ်မှီမြို့တစ်မြို့သာ ဖြစ်၏။

ဤသို့အားဖြင့် ထူးခြားသည့် ဂုဏ်အင်လက္ခဏာဟူ၍

ဤမြို့ကလေးတွင် ဘာတစ်ခုမှ မမြင်မတွေ့ရဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော ထူးခြားသည့်ဂုဏ်အင်၊ မှတ်တမ်းတင်ရမည့် လက္ခဏာအဖြစ် ပြစရာတစ်ကွက်၊ ပြောစရာတစ်ချက် ကျန်ရှိနေ၏။

ယင်းအကွက်၊ ယင်းအချက်ကား အခြားမဟုတ်။ နောင်အခါသမယ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး၊ တိုက်ပွဲကာလ၌ ရောင်နီဦးမှ မိုးသောက်ကြယ်ပမာ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းကို ညွှန်ပြခဲ့သည့် သံမဏိပြောက်ကျား ‘ချေ-ဂွေဗားရား’ သည် ထိုမည်သော အာဂျင်တီးနားပြည် အရှေ့မြောက်ဒေသ၊ ပါရာနာမြစ်ကမ်းပေါ်မှ အဆိုပါ ရိုစရီယိုမြို့ကလေး၌ ၁၉၂၈ ခု၊ ဇွန်လ ၁၄ရက်နေ့တွင် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

မိဘနှစ်ပါးတွင် သားသမီး ၅ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည့်အနက် ချေ-ဂွေဗားရားသည် သားကြီးဩရသ ဖြစ်၏။

ချေ-ဂွေဗားရားသည် နောင်ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ၌ သေနတ်ကို လက်မချဘဲ ပြောက်ကျားဘဝဖြင့် နယ်ချဲ့သမားနှင့် ဖောက်ပြန်သော အစိုးရများကို နိုင်ငံတကာလှည့်လည် သွားလာ၍ မရပ်မနား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည် မှာ မျိုးရိုးဇာတိကြောင့်ပင်ဖြစ်တာဟု စောကြောစရာရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူ၏ မိဘနှစ်ပါးအနက် အမိဖြစ်သူ စီလီယာ၊ဆာနာသည် အိုင်းရစ် ခေါ် အိုင်ယာလန်သွေး ပါသူ ဖြစ်၏။ အိုင်ယာလန်အမျိုးသားများ သည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး (၁၉၁၄-၁၈)အတွင်းက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားအား အကြမ်းဖက် လက်နက်စွဲကိုင်ကာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တော်လှန်ရေးတွင် သမိုင်းဝင်လောက်အောင် ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်

မဟုတ်ပါလား။

ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ၁ (Ernesto Guevara Lynch) ဖြစ်၍ အာဂျင်တီးနား အမျိုးအနွယ်မှ ဆက်သွယ်ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်၏။

ချေ-ဂွေဗားရားအား ဖွားမြင်သည့်အချိန်တွင် သူ၏ ဖခင် လင့်ချ်မှာ အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်အဖြစ် အလုပ်လုပ်၍ သူတို့ မိသားစုမှာ လူလတ်တန်းစား အိမ်ထောင်တစ်ခုအဖြစ် တင့်တောင့်တင့်တယ် ချောင်ချောင်လည်လည် စားနိုင် သောက်နိုင်သည့် အဆင့်အတန်းမျိုး ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။

ဂွေဗားရားသည် ငယ်စဉ်က အလွန်ရောဂါထူ၍ ချူချာလှသည့် ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ သူ့မိဘများက ပိုးမွေးသလိုမွေးလာခဲ့ရ၏။ မကြာခဏ အအေးပုပ်၍ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်သည့်ရောဂါကို အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ခံစားခဲ့ရ၏။

နေ့ရှိသရွေ့ ချောင်းတဟွတ်ဟွတ်ဖြင့် လူမမာရှူနာရှိုက်ကုန်းကလေး ဖြစ်နေရှာသော ဂွေဗားရားအား ကြီးမားလှသည့် မိဘမေတ္တာသဘောတွင် ရင်၌ ဖြစ်သော သားဟူသည့် ကရုဏာပါ ရောစွက်၍ မကြည့်ရက်မမြင်ရက်သည့် မိဘများ သည် နောက်ဆုံး၌ သားဦးကလေး၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ပို၍ ကောင်းမွန်သင့်တော်မည့် အဲလ်တာ၊ပရေစီယာ မြို့ကလေးသို့ ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့ကြ၏။

ယခင်က သူတို့ မိသားစု နေထိုင်ခဲ့ကြသော ရိုစာရီယိုမြို့မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် ဖြစ်၍ အမြဲစွတ်စိုကာ ရာသီဥတုမှာ လည်း အအေးဓာတ်လွန်ကဲနေခဲ့သည် ။ သို့ဖြစ်၍ လည်း လူမမယ် လူမမာကလေး ဂွေဗားရားမှာ အမြဲမပြတ် အအေးပုပ်ပြီး

ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သေမတတ် ဝေဒနာခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ယခု ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့် အဲလ်တာဂရေစီယာ
မြို့ က လေး မှာမူ တောင်ကုန်းမြို့ကလေးတစ်မြို့ဖြစ်၍
ရိုစာရီယိုမြို့ထက် ရာသီဥတု ပိုမိုနွေးထွေးသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။
အထူးသဖြင့် ပူနွေးသော နေရောင်ခြည်ကို အမြဲမပြတ်ရရှိခြင်း၊
ခြောက်သွေ့သောမြေကို ထိတွေ့ရခြင်းနှင့် သာယာကြည်လင်သော
မိုးကောင်းကင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှုမြင်ရခြင်းတို့ သည် ပန်းနာသည်
ဂီလာနကလေး ဂွေဗားရားအတွက် ထက်မြက်သည့်
ဆေးစွမ်းကောင်းများကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်လိုက်ရသလို
ဖြစ်သွားသည်။ ။ ယခုမှ အသက်ရှူဝပြီး အားပါးတရ
ရွှင်ပျလန်းဆန်းလာခဲ့သည်။ ။

သို့သော် ရိုစာရီယိုမြို့ကလေးတွင် နေခဲ့စဉ်က အရွယ်နှင့်မမျှအောင်
အလူးအလဲခံခဲ့ရသည့် ပန်းနာရောဂါ၏ ဒဏ်ချက်မှာ
ပြင်းထန်လွန်းလှသည် ဖြစ်ရာ ဂရေစီယာမြို့ကလေးသို့
ရောက်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ဂွေဗားရား၏ ဝေဒနာမှာ
သေရွာသို့မရောက်နိုင်တော့ဘဲ အတော်အတန်
သက်သာထူးကဲလာသည် ဟူ၍ သာ ဆိုနိုင်သည့်။
လုံးလုံးကြီးဝေဒနာပျောက်၍ လူကောင်းဘဝသို့ ပြန်ရောက်ပြီဟု ကား
ပြော၍ မဖြစ်။ ရောဂါအမြစ်မှာ မပြတ်နိုင်ဘဲ ရှိနေသေးသည်။ ။ မှန်သည်
။ ချောင်းဆိုးသွေးပါ။ ပန်းနာရင်ကျပ် စသောရောဂါမျိုးသည်
အမြစ်တွယ်မိပြီဆိုလျှင် မလွယ်။ တကယ်ပင် အကုရခက်ခဲ့၍
နက်နဲသည့် ဝေဒနာတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ငယ်ငယ်က အဖြစ်မျိုးသာဆိုပါက သက်ဆိုးမှ
ရှည်ပါလေစဟု ရင်တမမဖြင့် ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခဲ့ရသည်။ ။

ငွေဗားရားသည် ယခုအခါ သူ့သူငါငါ ကျောင်းနေချိန်အရွယ်တွင် သူလိုကိုယ်လို လွယ်အိတ်ကိုလွယ်၍ ကျောင်းတက်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ။

လူ့လောက၏ ဆန်းကြယ်မှုဟူ၍ ပင် ဆိုရမည်လား၊ လူ့သဘာဝ၏ မျှတမှုဟူ၍ ပင် ဆိုရမည်လားမသိ။ အကြင်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ခု ချွတ်ယွင်းအားနည်းနေပါက ယင်းချွတ်ယွင်းအားနည်းချက်ကို အလေးတင်းဖြည့်စွက်သည့်အနေဖြင့် အခြားတစ်ဖက်ဖက် တစ်နေရာရာတွင် အများ တကာထက် ထူးချွန်သာလွန်နေတတ်သည် ။ စက္ခုနှစ်ကွင်း အလင်းမရ၍ မျက်မမြင်ဒုက္ခိတဘဝ ရောက်နေကြသူများ သည် ခြေသံကို ကြားရုံမျှဖြင့် မည်သူမည်ဝါဟု အတပ် ပြောနိုင်လောက်အောင် သောကအာရုံ ပြည့်စုံထူးခြား၍ ‘နားပါး’ သူများ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ ။ လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြတ်နေသူတစ်ယောက်သည် ကလောင်ကို ခြေမဖြင့်ညှပ်၍ သေသပ်ဝိုင်းစက်သော လက်ရေးကို မြင်သူတိုင်း ငေးမောအံ့ဩယူရလောက်အောင် ရေးနိုင်စွမ်း ရှိချင်ရှိနေတတ်သည်။ ။ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ကျောက်ပေါက်မာ ပလပွဖြင့် ကြည့်မရအောင် အရုပ်ဆိုးလှသူများ သည် လူတကာ၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးဆွဲငင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အဆိုကျော်တေးသံရှင်များ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ ။

ယင်းသို့ တစ်ဖက်တွင် ‘အားနည်း’ နေသလောက် အခြားတစ်ဖက်တွင် ‘အားကောင်း’နေတတ်ကြသည့် လူ့လောက၏ ဆန်းကြယ်မှု၊ လူ့သဘာဝ၏ မျှတမှုသဘောတရားများ သည် ငွေဗားရား၏ ငယ်စဉ်ဘဝကို ထင်ဟပ်ပြသည် ဟု ဆိုရမလိုဖြစ်နေသည် ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူ၏ ကျန်းမာရေးသည် အသက်ဘေးနှင့် နီးလောက်အောင် ‘အားနည်း’နေသည် နှင့်အမျှ ‘ပညာရေး’ တွင်

အကျိုးပေးသန်သည် ဟု ဆိုရလောက်အောင်
'အားကောင်း'နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

အချိန်တန်အရွယ်ရောက်၍ ကျောင်းနေရသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ချူချာလှသည့် လူမမာကလေး ဝေဗားရားသည် မူလတန်းတွင် အတန်းတိုင်း ပထမရခဲ့သည် ။ မူလတန်း လွန်မြောက်၍ အလယ်တန်းရောက်သည့်အခါတွင် လည်း ဘာသာတိုင်းတွင် ဗိုလ်စွဲ၍ ထူးကဲသည့် လူရည်ချွန်ကလေး ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ နောက်ဆုံး၌ အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်တွင် အထက်တန်းပညာကို ဂုဏ်ထူးဖြင့်ဆွတ်ခူး၍ အောင်မြင်လာခဲ့၏။

ယင်းသို့ ဂွေဗားရားအဖို့ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် အားနည်းနေသလောက် ပညာရေးဘက်တွင် အားကောင်းလာခြင်းမှာ လူ့လောကသဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်မျှတမှု ချိန်ခွင်ညှာသဘောတရားဟု ဆိုနိုင်သော်ငြားလည်း သူ့အလိုအလျောက် ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် ဖြစ်လာသည် ဟူ၍ ကား မဆိုနိုင်ပေ။ အကျိုးတရားမှန်သမျှသည် အကြောင်းတရားရှိရမည်၊ ရှိကြသည် သာ ဖြစ်၏။ အကြောင်းတရားသာမရှိလျှင် အကျိုးတရားသည် လည်း နုတ္တိ။ အကြောင်းနှင့်အကျိုးသည် အညမည ဖြစ်၏။

မှန်သည် ။ အကြင်သူတစ်ယောက်အဖို့ တစ်ဖက်တွင် အားနည်း၍
 အခြားတစ်ဖက်တွင် အားကောင်းနေခြင်းမှာ အကြောင်းတရားနှင့်
 အကျိုးတရား၏ ဆက်စပ်မှုသာဖြစ်သည် ။ မျက်မမြင်ဒုက္ခိတသည်
 မိမိရှေ့မှောက်ရောက်နေသူများကို မည်သူမည်ဝါဟူ၍
 ခွဲခြားမြင်နိုင်စွမ်းသည့် စက္ခုအာရုံပြည့်စုံခြင်းမရှိသဖြင့် မျက်စိအစား
 နားကိုအသုံးပြုကာ သောတအာရုံကို ပိုမိုပြည့်စုံထူးချွန်အောင်

လေ့ကျင့်ကြိုးစားခဲ့ရသည် ။ ယင်းသို့ ‘အမြင်’ဘက်တွင်
လုံးဝအားနည်းမှုကို ‘အကြား’ဘက်တွင် အားဖြည့်ကြိုးစား၍
အကြိမ်ကြိမ် ၈၇ပြုမှတ်သားခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိထံ
ဝင်ထွက်သွားလာနေကြသူများကို ခြေသံကြားရုံဖြင့် မည်သူမည်ဝါ
အတပ်ပြောနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ကလောင်ကို ခြေမဖြင့်ညှပ်၍
သေသပ်ဝိုင်းစက်သော စာလုံးများကို ရေးနိုင်သည် မှာ လည်း
အလားတူပင် ဖြစ်သည် ။ သို့အဖို့ ‘ကိုင်တွယ်ရေးသားမှု’တွင်
အသုံးပြုရမည့် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြတ်နေသဖြင့် ‘လှုပ်ရှားသွားလာမှု’
တွင် အသုံးပြုရမည့်ခြေထောက်ကို အစားထိုး၍ အားကိုးလေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည် ။

သို့ဖြစ်ရာ ခြေသံကြားရုံဖြင့် အမည်နာမကို ‘ဒေါက်’ကနဲ
ပြောနိုင်သူများ ခြေထောက်ဖြင့် ‘ဖြောင့်’ နေအောင် စာရေးနိုင်သူများ
သည် ‘လူမစွမ်း၍ နတ်မ’ သူများ မဟုတ်ကြ။ တစ်ဖက်တွင်
လူစဉ်မမှီအောင် ‘အားနည်း’နေမှုကြောင့် လူ့ဘဝကို အရှုံးမပေး
အနိုင်မခံဘဲ ဇွဲရှိရှိဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် လေ့လာမှတ်သား
ကြိုးစားခဲ့ကြသည့် အကြောင်းတရားကြောင့် အခြားတစ်ဖက်တွင်
‘အားကောင်း’ လာသည့် အကျိုးတရားကို ခံစားကြရသူများ သာ
ဖြစ်သည် ။

ဂွေဗားရားတစ်ယောက် ပညာရေးဘက်တွင်
ထူးချွန်ပေါက်ရောက်ခဲ့သည် မှာ လည်း ဤကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှု၏
အညမညတစ်ခုသာ ဖြစ်သည် ။ ကျန်းမာရေးဘက်တွင်
လူစဉ်မမှီအောင် ကျုံ့လှီချူချာလှသော ဂွေဗားရားအား
ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား ဆော့ကစားရသည့်အရွယ်တွင်
သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများ နှင့် လမ်းပေါ်တွင် မတွေ့ရဘဲ

အိမ်ခန်းထဲမှာပင် စာအုပ်များ အကြားတွင် တွေ့မြင်ကြရသည် ။
ရပ်ထဲရွာထဲတွင် တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက်၍ ငှက်ပစ်နေကြသည့်
ဆယ်ကျော်သက်အုပ်စုထဲတွင် ဂွေဗားရားတစ်ယောက်ကို
တွေ့မြင်ကြရမည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုအချိန်
ထိုအခါမျိုးတွင် ဂွေဗားရားသည် သူ့အိမ်စာကြည့်ခန်းထဲမှ စာအုပ်ပုံများ
အကြား၌ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် တကုပ်ကုပ် ဖတ်နေသောကြောင့်
ဖြစ်သည် ။ လူလားမမြောက်တမြောက် လူပျိုပေါက်အရွယ်တွင်
'ရှိုး'ကျကျ ဝတ်ဆင်၍ 'ဂေါ်'ရေးပြကာ လမ်းသလားနေကြသည့်
ကာလသားများ ထဲတွင် ဂွေဗားရားတစ်ယောက် ပါဝင်ခြင်းမရှိခဲ့။
ဤအချိန် ဤအခါမျိုး၌ လည်း ဂွေဗားရားသည် စာရေးစားပွဲတွင်
ထိုင်ကာ ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှ ကဗျာများကို
တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်ဖတ်ကာ သူ့အကြိုက်များကို တစ်ပိုဒ်ပြီးတစ်ပိုဒ်
နှုတ်တိုက်ကျက်ရင်း အချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည် ။

သို့ဖြင့် ဂွေဗားရားသည် လူမမယ်အရွယ်မှ ဆယ်ကျော်သက်အထိ
စာအုပ်ကို လက်ကမချဘဲ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် ကား
အားနည်းသလောက် ပညာရေးဘက်တွင် ကြိုးစား၍ အားဖြည့်လာခဲ့ရာ
ကျောင်းသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များ သာမက
လူ့ဘဝသင်ခန်းစာဘာသာရပ်များ ဖြစ်ကြသည့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊
လူမှုရေးနှင့် ပတ်သက်သမျှ စာအုပ်များကို အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင်
ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည် ။

‘လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာ ပုဗ္ဗာစရိယ မိနှင့်ဘ’ ဟူသော
ဆိုရိုးစကားသည် မြန်မာလူမျိုးများ ၏ စကားပင်ဖြစ်သော်လည်း
ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ အသားအရောင်မရွေး၊ ဘာသာ အယူဝါဒမရွေး၊
အဆင့်အတန်းမရွေး လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်း၏ မိဘတိုင်းနှင့်

သားသမီးတိုင်းအတွက် သွေးထွက်အောင် မှန်ကန်သော ဆိုရိုးစကား သစ္စာတရားဖြစ်သည်။ ။

မှန်သည် ။ ဂွေဗားရားအဖို့ ရာ၌ လည်း သူ့ဖခင် ဂွေဗားရားလင့်ချ်သည် လက်ဦးဆရာ ပုဗ္ဗစရိယ ဖြစ်သည် ။ အထူးသဖြင့် ကျန်းမာရေးဘက်တွင် လူတမ်းမစေဘဲ ချူချာလှသည့် သားဖြစ်သူ ဂွေဗားရားအား ပညာရေးဘက်တွင် သူတကာထက် ထူးချွန်အောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးရာ၌ ဖခင်ဖြစ်သူ လင့်ချ်သည် အားကြိုးမာန်တက် ရှိလှသည် ။ စိတ်လက်ကိုယ်ပါ ရှိလှသည် ။ သားဖြစ်သူအား ကျောင်းသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များ သာမက လူ့ဘဝသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များ ပါ မှတ်သားလေ့လာနိုင်စေရန် ကောင်းနိုးရာရာ သင့်တော်ရာရာ စာအုပ်စာတမ်းမှန်သမျှ မလွတ်တမ်း ဝယ်ပေးခဲ့သည် ။ အများ တကာ၏ သားသမီးများကို ကစားချိန်တန်၍ မှ ထွက်မကစားနိုင်၊ လည်ချိန်တန်မှ ထွက်မလည်နိုင်လောက်အောင် လူမမာတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေရှာသည့် သားကလေးဂွေဗားရားအား မေတ္တာနှင့်စေတနာအပြင် ကရုဏာပါ ရောစွက်၍ ပညာဗဟု သုတဘက်၌ ထက်မြက်လေအောင် စာအုပ်စင်နှင့် စာအုပ်ပုံများ အကြားမှာ ပင် အချိန်ကုန်စေခဲ့သည် ။

ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ဂွေဗားရား ငယ်စဉ်က ဖခင်ဖြစ်သူ လင့်ချ် ဝယ်ယူစုဆောင်းပေးခဲ့သော စာအုပ်များမှာ စာအုပ်အမျိုးအစားပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်ရှိရာ ယင်းစာအုပ်များ ထဲတွင် ထိုအချိန် ထိုအခါ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းနှင့် စစ်ကြီးပြီးစတွင် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတို့ ကို ရည်ညွှန်းသည့် စာနယ်ဇင်းများ ၊ ဝတ္ထုကဗျာဆောင်းပါးများ ၊ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုင်ရာ

သဘောတရားကျမ်းများ နှင့် အခြားခေတ်မီတိုးတက်သော လက်ဝဲစာအုပ်စာတမ်းများ အမြောက်အမြား ပါဝင်ခဲ့သည်။ ။

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရားအဖို့ အခြားသူငယ်ချင်းကျောင်းသားများ လိုအပ်ငွေထွက်၍ ထင်သလိုမသွားနိုင်၊ မလာနိုင်၊ မလည်နိုင်သော်လည်း စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်းမရှိ။ ဖခင်ဝယ်ပေးသည့် စာအုပ်များ အကြားတွင် စာတစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် ဖတ်ရှုလေ့လာရင်း သူ့ကိုယ်သူ သာယာခဲ့သည် ။ သူ့ဘဝကို ပျော်မွေ့ခဲ့သည် ။ ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါကြည့်ကြည့် သူ့အိတ်ထဲတွင် စာတစ်အုပ်ရှိသည် ။ စာအုပ်နှင့်လက်နှင့် ပြတ်သည် ၍ မရှိ။

ယင်းသို့ သားဖြစ်သူ ဂွေဗားရားအား စာအုပ်ပုံများ အကြားတွင် အချိန်ကုန်စေ၍ ပညာအမွေပေးခဲ့သည့်အပြင် ဖခင်ဖြစ်သူ လင့်ချ်သည် အခြားပညာရပ်တစ်ခုကိုလည်း လက်ဦးဆရာအဖြစ် သင်ကြား၍ သားဖြစ်သူအား အမွေပေးခဲ့သေးသည် ။ ယင်းအမွေကား အခြားမဟုတ်။ သေနတ်ပစ်သည့်ပညာ ဖြစ်သည်။ ။

လင့်ချ်၏ ဖခင် (ဂွေဗားရား၏ အဘိုး) သည် အာဂျင်တီးနားအမျိုးသားတစ်ယောက် ဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည်တွင် ရွှေထွက်ရာအရပ်သို့ သူ့ထက်ငါ အပြေးအလွှားသွားရောက်၍ အလုအယက် ၁(Gold Rush) ရွှေအရှာထွက်ကြစဉ်က ပါဝင်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည် ။ ထိုစဉ်က တိုင်းရင်းသားလူရိုင်းများ ၏ ရန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း ဗိုလ်ကျ၍ မိုက်ကြေးခွဲသူများ ၏ ရန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လမ်းခုလတ်မှ ဖြတ်၍ ပါသမျှရွှေကို တိုက်ခိုက်လုယူကြသည့် လူဆိုးဂိုဏ်းများ ၏ ရန်ကြောင့်လည်းကောင်း ရွှေရှာထွက်သူတိုင်း ယောက်ျားမှန်သမျှ သေနတ်ကိုယ်စီ ကိုင်ကြရသည်

။ သို့ဖြင့် သေနတ်ကို လက်ကမချဘဲ အမြဲတစေ ကိုင်လာခဲ့ရသည့် ဖခင်ဖြစ်သူထံမှ သေနတ်ပစ်အတတ်ကို ကောင်းကောင်း ကြီးတတ်လာခဲ့သော လင့်ချ်သည် သားဖြစ်သူ ဂွေဗားရားလက်ထက်တွင်လည်း သားစဉ်မြေးဆက် အမွေပေးခဲ့သည့်အနေဖြင့် သေနတ်ကို ကိုင်တတ် ပစ်တတ်အောင် သင်ကြားပေးခဲ့သည် ။

သို့ဖြင့် ဂွေဗားရားသည် ကျောင်းပိတ်ရက်နှင့် အားလပ်ချိန်များ တွင် ဖခင်ဝယ်ပေးသော စာအုပ်များ ဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သလို ရံဖန်ရံခါ နေသောရက်များ တွင် အညောင်းပြေ အိမ်ဝင်းခြံအတွင်း တစ်နေရာ၌ ဖခင်၏ သင်ကြားချက်ဖြင့် သေနတ်လက်တည့် စမ်းနေခဲ့သည် ။

ဂွေဗားရားအဖို့ စာဖတ်ရသည် မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည် နှင့်အမျှ သေနတ်ပစ် လေ့ကျင့်ရသည် မှာ လည်း ပျော်စရာကောင်းသည် ။ အထူးသဖြင့် အချိန်ကြာကြာ စာအုပ်ထဲတွင် နစ်မြုပ်နေရာမှ စာဖတ်အပြီး ယခုကဲ့သို့ ခြံဝင်းထဲဆင်း၍ သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ရသည် မှာ အာရုံတစ်မျိုးပြောင်း၍ အညောင်းအညာပြေသည် ။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွ၍ ပျော်စရာကောင်းလှသည် ။ ဤသို့ဖြင့် ဂွေဗားရားသည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကို ကုန်ဆုံးလွန်မြောက်ခဲ့ရသည် ။

မှန်သည် ။ ဂွေဗားရား၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ အာဂျင်တီးနားမှ မှုန်မွှားသောအတိတ်ကို အရိပ်ပမာထင်ဟပ်၍ ကြည့်မြင်ဆိုပါက သူ့ရုပ်ပုံလွှာတွင် စာအုပ်တစ်အုပ်၊ သို့မဟုတ် သေနတ်တစ်လက်ကို ကိုင်လျက်သား အထင်အရှား တွေ့ကြရမည်သာတည်း။